

Tedaviyi engelleyen üç engel

İmam-ı Gazali der ki; Kalp hastalarının beden hastalarından daha fazla olmaları üç illetten ileri gelir. Bedenin çılgınlıklarına kulak kesilen insanoğlu, ruhunun ve kalbinin sessiz feryatlarına karşı sağırdır.

Gazalî, kalplerin neden bu kadar büyük bir çöküşe sürüklendiğini üç amansız illetle özetler:

1- Hasta kimse, hasta olduğunu bilmez.

Kalp hastalığı, beden hastalığı gibi bağırarak gelmez; sessizce yerleşir, fark edilmeden kök salar. İnsan, ateşlendiğinde, ağrı çektiğinde hemen doktora koşar. Fakat kalbi kirlenirken, ruhu karanlığa gömülürken çoğu zaman bunu hastalık bile saymaz. Çünkü bu hastalığın ilk illeti cehalettir: İnsan hasta olduğunu bilmez. Bilmediği bir hastalığı da tedavi etmeye yönelmez. Böylece kalp, fark edilmeden yavaş yavaş ölür.

Nefsimize şunu fısıldamalıyız: *“Bedeninin ufacık bir ağrısı için hastane hastane geziyorsun; peki kalbindeki bu kadar kirlilik, samimiyetsizlik ve dünya sevgisi için ne zaman dertleneceksin?”* Teşhis koymadığımız, kabullenmediğimiz hiçbir nefis hastalığını tedavi edemeyiz.

2- Onun neticesi bu âlemde (gözle) görülmez.

Beden hastalığının neticesi gözle görülür: Zayıflık, çöküş, nihayet ölüm... Bu manzara insanı ürkütür. Fakat kalp hastalığının neticesi bu dünyada açıkça görünmez. Günahın içte açtığı yaralar, ahirete ertelenmiş gibi durur. İşte bu gizlilik, insanı aldatır. Günah işleyen kişi, sonucu hemen görmediği için korkmaz; kalbin ölümünü hafife alır. Hâlbuki en büyük ölüm, beden değil, kalbin ölmesidir.

Nefsimize şunu hatırlatmalıyız: *“Gözünle görmediğin her kalp yarası, ahirette karşına birer pranga olarak çıkacak. Cezanın ertelenmesi, affedildiğin anlamına gelmez; sadece sana tanınmış son bir mühlettir.”*

3- Doktorların yokluğu.

Üçüncü illet ise en tehlikelidir: **Doktorların yokluğu.**

Bir toplumda salgın hastalık çıktığında en büyük güvence hekimlerdir. Peki ya hekimler de o salgına yakalanırsa? Kalp hastalıklarının tabipleri hakiki âlimler ve ariflerdir. Ancak ne zaman ki dünya sevgisi, makam hırsı ve şöhret arzusu bu hekimlerin de kalbine sızar, işte o zaman sözün bereketi ve tesiri kaybolur.

Kendi kalbindeki yarayı saramayan bir hekim, başkasının derdine merhem olamaz.

Doktorların kendisi hastalandığında, koca bir ümmet tedavisiz ve rehbersiz kalır.

“Ey nefsim! Artık ‘Doktor yok, zaman kötü’ diyerek kendini kandırma. Kur’an eczanesi açık, bu asrın manevi hekimi ve tiryakları ise elinin altında.

“Bu acip asrın bu acip hastalığına ve dehşetli marazına karşı Kur’ân-ı Mu’cizü’l-Beyânın tiryak misâl ilâçlarının nâşiri olan Risale-i Nur dayanabilir.

Eğer gerçekten iyileşmek istiyorsan, bahaneleri bırak; o reçeteleri her gün bir hasta edasıyla oku, anla ve kalbine tatbik et. Çünkü dert senin içindedir, derman ise sana çok yakındır.”